

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Gavgerici*, Episcopi Cameracensis. Ex ea quæ extat apud V. P. Lau. Surium. Fuit hic quintus eius sedis Antistes, ac egregia floruit sanctitate, an: Incarnati verbi 615. Deus dedit Papæ 1. sub ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

derat, a
o ad eam
quæstio-
bijt ille;
et & thu-
cro; sed
Deum est
em euer-
um, lo-
atam, in
uit. Quz
ocletia-
s gladio
ludit; sic
æ virgi-

Susannæ
nmaffe,
des illi-
ns, pro-
& aro-
in Are-
rum ter-
m, quo
neca ar-
recibus
é in do-
iugitur
one ob-
cum æ-
tum est
us illis
n sexta
um Sa-
lustij
lustij. Post hæc pater Susannæ Gabinius eadem ex causa, & Caius Papa martyrium subiære; si quidem postquam annos duodecim menses 4. & dies 5. magna cum laude sanctitatis, sedem Mamurci, in Pontificiam rexisset, & annos admodum octo Regione Sex pro salute Ecclesiæ Diocletiani furorem fugiēs ta, apud Sex in Cryptis latitasset, tandem cum fratre Gabino ad diu desideratam martyrij gloriam latus peruenit: sepultus in cæmeterio Callisti, via Appia, decimo Kalend. Maij.

*Mentio est
de vico Mā-
muri, seu
Pontificiam Rexisset, & annos admodum octo Regione Sex pro salute Ecclesiæ Diocletiani furorem fugiēs ta, apud Sex in Cryptis latitasset, tandem cum fratre Gabino ad diu desideratam martyrij gloriam latus peruenit: sepultus in cæmeterio Callisti, via Appia, decimo Kalend. Maij.*

VITA S. GAVGERICI*, EPISCOPI * al. Gaudericus Cameracensis. Ex ea quæ extat apud V. P. Lau. Surium. Fuit hic quintus eius sedis Antistes, ac egregia floruit sanctitate, an: Incarnati verbi, 615. Deus dedit Papæ 1. sub Clothario Francor. Rege C. Baron. ac Monarcha.

*Vide tom. 8.
An. & Not.
Mart. Rom.*

B E A T V S Gaugericus, Iuodio Galliarum n. Augusti, Boppido Dioœcesis Treuirensis, patre Gau- Patria & dentio, matre Austridiola, et si pro elati parentes. sanguinis fastu nec summis, nec insimis, Christianis tamen & ingenuis atque orthodoxis editus est parentibus. Qui cùm procedente ætate sacrarum literarum studijs traditus esset; ea vi- tæ continentia & morum integritate inter omnes effulsiit, vt Magnericus Treuirensis antistes, Magnericus cum parœciam suam peragraret, & ad castri il- lius Ecclesiam peruenisset, Gaugerici moribus Treuirensis antistes eius vehemēter delectatus, eum in Clerum adopta- diaconum ordinat. ret: & Diaconum ordinaret. Ille leuitico subli- matus ministerio, in singulos dies magna vir- tutum incrementa castissimis moribus adiecit, ac summa contentione laborauit, vt alios quamplurimos coeno peccatorum immitteret.

E e 2 inde

**Dat operam
saluti anima-
rum.**

inde extraheret, errantesque mortales ad rectum salutis iter reduceret; Cum igitur quodam tempore loca orationis more suo adiret, quendam horrendam sanè utriusque hominis lepra laboratem obuium habuit; corporis externa superficie luridum, & foedis gentilismi erroribus animo corruptum ac squalidum. Cognoscēs autem vir beatus corporis deformitatem à peccatorum putredine profectam, hominem aggreditur, horteturque, nihil iam mortale sonans, ut pristinis erroribus relictis veram Christi fidem amplectatur; ut melioris vitae studio cum Deo in gratiam rediens, à lepræ foeditate purgari mereatur. Ille mox idolorum spurcitiei renuncians, Christianum se fore promisit, si optata salute potiretur. Nec mora. Gaugericus exemplò eum ad sacerdotem tanquam Naaman ad Iordanem adduxit, vndis salutaribus exaudiens. Vbi simulatque baptizatus est, quod peccatis iam vacuus esset, ipsa externa corporis habitudo ostendit, tanta in illo munditia apparente, ut nūquam lepra infectus fuisse videretur. Eum vero Christi seruus Gaugericus è fonte suis sacris manibus suscepit, & postea literis imbutum coronæ fratrum religiosorum sociauit. Deinde Episcopus factus, per singulos gradus usque ad sacerdotij culmen eum etieexit.

Interea incremente beati viri fama, & odore sanctæ existimationis longè lateque sese diffundente, Vedulphus Cameracensis antistes, rebus humanis exemptus, ad meliora commigrauit. Igitur grex eius pastore destitutus, comperta iam viri sancti fama, uno animo & pari voluntate tum Clerus, tum populus à Childeberto Fran-

**Vedulphus
Episcopus
Cameracensis
moritur.**

to Francorum Rege Gaugericum sibi episco-pum postularunt. Annuit benignè eorum po-stulato Rex; missisque ad AEgidium Rhemen-sem episcopum literis, mandauit, vt Gauge-ricum episcopali honore dignissimum, incun-stanter in Cameracensis Ecclesiae sede collo-caret.

*Succedit
Gaugericus.*

Ordinatus igitur Episcopus, dictu mirum quanta vitæ innocentia ac sanctimonia sedem illam administraverit. Nihil ei in ea dignitate *Eximia eius* prius fuit, quam ut miseris & egenis consule- *in pauperes* ret, & nexibus tam corporis quam animæ con- *& peccato-* strictos solueret: & omnibus denique viscera *res benigni-* misericordiæ aperiret. Quodam tempore cum *tas.* oues sibi à Domino commissas inuisere vellet, fortè carceris cuiusdam ostium præterit, ubi homines duodecim nequaquam innoxij ferreis constricti vinculis detinebantur. Id percipiens vir pius, more suo misericordia permotus, multis apud VValdonium * eius loci Comitem egit ** al. VVal-* precibus, ut miseros illos sibi donaret. At ille *donem.* superbia tumidus, & mundanæ potentiaz fastu inflatus, beati viri preces contempsit. Sentiens vir Dei ab illo se repulsum, cum humanum auxilium non suppeteret, totum se ad deprecandum Dominum contulit, orans, ut è carceris squallore erexit, in ea ecclesia, quam ipse petebat, sub totius populi conspectu inuenirentur. *Precibus suis* Mox diuinitus manicæ ferreæ confringuntur; *vincos &* compedes dissoluuntur; & in ecclesiam, ad quā *carcerem sol-* vir sanctus deducebatur, illi iam nexibus libe- *uit.*

ri, Angelo ductore, celeriter ingrediuntur; in quam intrante etiam beato Gaugerico, Clero populoque spectante, qui paulo ante vinceti

E e 3 fue-

fuerant, flexis poplitibus, dicunt ei; Nos sumus illi, qui tuis precibus ex interiori ergastulo sanctæ matri Ecclesiæ modò sumus restituti; Audiens hoc vir pius, gaudio repletur, & gratias agens Deo, dicit Comiti, qui cum cæteris huic spectaculo admirandus intererat; Iam vel expertus agnosce, vir generose, potentiorem esse Dei misericordiam, compeditos soluentem, quām tuam seueritatem hos in vincula coniectos perdere volentem. Deinde salutaribus eos monitis instructos, ad sua quemque liberos reuerti permisit.

Confirmatus porrò in sede sua, sacris habendis concionibus dabat operam; nec modò pluebat verbis, sed etiam miraculis coruscabat. Cumq[ue] pro Galliarum consuetudine, rogationes triduano conuētu fierent, & vir sanctus veneratione plenissima ieiunijs, eleemosynis & psalmodijs eas excoleret, contigit eum obiter transire carcerem, in quo viri tres iussu VValacharij Tribuni vinculis implicati tenebantur. Solita igitur humanitate, Tribuno præsentí supplices obtulit preces, vt miseros illos sibi ad meliorem frugem reuocandos largiretur. Negat ille; Gaugericus antè fores carceris prosternitur; orat aliquantis per, vt omnipotentis Dei clementia præstet, quod iudex superbus & iraebrius recusat. Surgit inde ab oratione, & protinus vinceti nutu præpotentis Dei nexibus suis expediuntur. Adhibet tum illis venerandus præful animarum medicinam, & sic mente atque corpore absolutos, & vt deinceps emanationi vitæ studeant actionitos, ad propria remittit.

Dies Rogationum.

Item alias
vinculos præcibus soluit.

Dua

Dum igitur sic crescit, & tum publicè, tum priuatim diuulgatur beati antistitis fama celebris, ad Clotarij Regis aures pertingit. Is comperta eius sanctitate, de domo aeternitatis secum pertractans, in saluberrimam incidit cogitationem: ut per manus tanti viri, eleemosynæ pauperibus Christi distribuerentur. Mox igitur à Rege vocatus adfuit, & quæ ille in pauperum usus contulerat, liberali manu distribuenda suscepit. Interim apud se perquirebat, quomodo ea sic posset expendere, ut inde cōsolatio præcipua ad inopes rediret, conuenienter illi sententiæ; Desudet eleemosyna in manu tua, donec inuenias iustum cui tradas eam. Venit autem illi in mentem, ut ad beatissimi Martini limina properaret, ibique pro suis & suorum erratis, tanti viri interuenientibus meritis, Dominum deprecans, prout dignum videretur, etiam in usus sanctorum pauperum daret. Cùm ergo itineri se dedisset, propè Turones cæcus quidam triginta annis lumine orbatus, ut audiuit beatum Gaugericum trāsire, clamauit obsecrans, ut per eius preces, à Sole Iustitiae Christo Domino illuminari mereretur. Itaque vir sanctus diuinæ misericordiæ cōfidens, dextera sua oculis cęca caligine diu pressis, sanctę Crucis signum impressit, & cæcitatem omnem sancta manu detergit.

Morante viro Dei apud fanū Martis in dicēcis suæ territorio, negotiator quidam pueros captiuos vinculis constrictos per eum locū venundandos duxit. Id ubi comperit sanctus Episcopus, precibus ab eo obtinere contendit, ut vincotos illos pro peccatorū suorū remissione

Ee 4

dimit-

*Rex Clota-
rius per eum
curat distri-
bui eleemo-
synas.*

*Cæcum illa-
minat.*

dimitteret, atque in supremo illo horrēdo sanè mundi die, eius operis mercedem æternam securus expectaret. At mercator ille, avaritiae mancipium, obstinato animo quibus potuit modis sese excusauit, nec sancto antistiti obsequi voluit. Orat ergo Beatus presul clementissimum Deum, ut ipse sua immensa virtute presteret, quod mercator ille lucris inhians negabat. Abiit intereà negotiator ad hospitium suum, & eccè nutu diuino somno grauissimo opprimitur. Id verò cernentes captiuos, nexibus dissolutis, ad episcopum confugiunt. Indè expergefactus mercator, videt non adesse vincitos; suspicatur eos beati antistitis precibus sibi erectos esse; properè accedit ecclesiam, in qua vir Dei operi diuino incumbebat; inuenit quos querebat, sui liberatione lantantes; & qui prius voluit sponte obtemperare Gaugerici precibus, diuinæ potentiae vel intuitus cessit.

Obtinuit cathedram suam beatus antistes ad annos plus minus triginta nouē, virtutibus insignis, miraculis celebris, fide integer, operibus bonis perpetuò intentus. Et licet animum instar arcus semper haberet intensum, attamen corporis viribus deficientibus, iam ætate prouectus, tertio Idus Augusti obdormiuit in Domino. Sepultus est autem in Basilica, quæ est in montis vertice, ab ipso in honorem S. Medardi construēta; qui locus haud procul abest Cameraco; olim dæmonū cultui ab idololatriis in animarum perniçiem dedicatus. Sed vir Dei Gaugericus idola exterminauit; Iucum sucidit; & locum spurciis addictū, in orationis & sacrificij ædem mutauit. Iamque locus ille &

Captiuos liberas precibus.

Obitum eius.

bea-

edo sanè
nam se-
uaritia
s potuit
ti obse-
mentis.
te præ-
egabat,
num, &
oprimi-
dissolu-
er gefa-
; suspi-
ereuptos
vir Dei
quære-
s voluit
s, dñi.

antistes
tutibus
, operi-
nimum
ttamen
te pro-
in Do-
æ est in
Medar-
est Ca-
tris in
vir Dei
succi-
onis &
ille &
bea-

beati viri memoria est venerabilis, & nundinis celeberrimus; præstanturque illic usq; ad præsens beneficia diuina in laudem Domini nostri Iesu Christi, cui est honor & gloria in sæcula sæculorum; Amen,

VITA S. CLARAE VIRGINIS, SAN-

titate & Miraculis Clarissimæ; ex ea quæ ins-
fu Alexandri IV. Pontificis, conscripta est; qui Vide Notat.
eam inter sanctos censuit adnumerandam, C. Baron. in Martyrol.
anno Domini millesimo ducentesimo quin- Roma sum.
quagesimo quinto; cum iam ante biennium ex
hac vita migrasset.

AD MIRABILIS fœmina, Clara voca- 12. Augu.
bulo & virtute, Assisi claro satis genere Patria &
oriunda, ex progenie militari, ab vtro- Parentes
que parente originem traxit. Familia nequaquam eius.
obscura, splendidis instructa facultatibus, ge-
nus omne celebre reddebat. Pater eius miles
quanquam pro voto, pietatis operibus incum-
bere non posset, minimè tamen Christianæ mi-
litæ arma abijciebat; Mater autem, Hortulana
nomine, diu noctuque diuinis obsequijs insu-
dabat; & quamvis maritali subdita iugo, sum-
mo tamen mariti voluntate, loca quondam sa-
cris Christi Iesu vestigijs pressa, religionis ergo
lustrauit; & Apostolorum limina, haud vulgari
pietatis studio visitauit. Cumque iam non me-
diocriter bonis abundans fructibus, fructiferā
in horto Ecclesiæ plantulam paritura esset, &
de partus periculo sollicita antè Crucem in Ec- Mater eius
clesia oraret, vocem sibi audire visa est; Nepa- Hortulana
ueas mulier, salua enim lumen quoddam partu- cœlitus de
ries,